



Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Erat quidam regulus, cuius filius infir. Ioh. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

tando quæ prohibet. Et non solum dæmones per eius cognitionem & adiutorium dei possumus superare, sed etiam autoritate illius hæreticos convincere, & errorem illorum, destruere.

[Gratia] id est, fides & remissio peccatorū. [sic in incorruptione,] id est, integritate fidei. [cum omnibus qui diligunt dominum Iesum Christū.] Vel aliter: Gratia, id est, fides, remissio peccatorum, societas æterna, sint cum omnibus sanctis in incorruptione, hoc est, resurrectione generali, ubi omnes electi accipient incorruptionem & immortalitatem in corpore, & incommutabilitatem in anima, fulgentes sicut sol in regno patris sui, cum quo felices in secula seculorum manebunt. Mar. 13.

DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN. Iohannis III.

In illo tempore Erat quidā regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.



Aliquoties contingere solet, ut non nulli a q̄litate mentis, quam habent interius, nomina sortiantur exterius, sicut Simon dictus est Petrus, ob firmitatem fidei, eo quod firmæ petre in hæserit: & filij Zebedæi Boanerges, id est, filij tonitru, sunt uocati, quia de spiritali celo intonituri erant: In princi-

Iohā. 1.

Marc. 3.

Iohā. 1.

pio erat uerbum, & uerbū erat apud deum, & de

QQ

Luc. 6. us erat uerbū. Et Iudas Zelotes dictus est, eo quod zelo amoris dei plurimū ferueret. Sic ergo & iste regulus fortassis a qualitate mentis, quam habebat interius, nomen traxit exterius. Regulus enim diuinitiuū nomē est a rege, q̄si dicatur sub rege prius, uel parius rex. Et ideo q̄a ex parte credebat, & ex parte non credebat, non rex, sed regulus meruit appellari. Sed q̄d nos uerbis de illo dicimus, hoc ipse de se operibus cōprobat. Nam subditur:

Hic cum audisset quia Iesus adueniret a Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium eius. Incipiebat enim mori.] Quæ omnia iuxta literam ita manifesta sunt, ut expositione non indigeāt. Hoc tantummodo mirum uideretur, quare is qui profilio rogaturus uenerat, a domino audiuit:

Nisi signa & prodigia uideritis, non creditis.] Cum utiq; nisi credidisset, nequaquam profanitate filij rogaturus ad dominum accessisset. Ad quod dicendum quia credebat, & non credebat. Credebat quod dñs per præsentiam corporalem salutem filio suo restituere posset, sed non credebat eū per diuinitatē ubiq; esse præsentem, cuius tā sollicitè corporalem aduentum requirebat, dicens:

Domine, descende priusquam moriatur filius meus.] Quia ergo credebat, rogaturus profilio accessit: sed quia non perfecte credebat, audire meruit: [Nisi signa & prodigia uideritis, nō creditis.] Fides enim augmentum habet, sicut apostoli domino dixerunt: Domine, adauge nobis fidem. Et centurio ille, qui pro puero lunatico rogaturus uenerat, cum audisset a domino, Credis?

Luc. 17.

omnia possibile credenti, respondit: Credo domine, adiuua incredulitatem meam. Inter signa autē **Mar. 9.**
 & prodigia hoc interest, quia signa dicuntur miracula insolita: prodigia uero ea dicuntur, quæ cum presentia liter mira sunt, etiam in futuro aliquid præmonstrant. Vnde prodigium dictum est, quasi prodigium. Sed in hac lectione nostra superbia confunditur, si eam cum alia conferamus. Legimus enim in euangelio **Matt. 8.** quia cum introisset Iesus in Capharnaum, accessit ad eum centurio, rogans eum, & dicens: Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur: Et ait illi Iesus: Ego ueniam & curabo eum. Quis enim ignorat regulam maioris esse potestatis, quam centurionem: Et quid est quod dominus ad filium reguli rogatus ire noluit, & ad seruum centurionis etiam non rogatus ire paratus fuit? Nimirum nostra superbia (ut diximus) confunditur, qui in hominibus non naturam, qua ad imaginem dei facti sunt, sed potentiam consideramus. Quos enim potentes cernimus, honoramus: & quos metuemus, ueneramur: pauperes autem contemnimus, despiciamus & negligimus. Econtra filius dei, qui de caelo descendit in terras, & ad filium reguli rogatus ire noluit, & ad seruum centurionis, etiam cum non rogaretur, ire paratus fuit. Quia sicut Petrus de eo ueracissime testatur. **Act. 10.** non est personarum acceptor deus, sed in omni genere, qui operatur iustitiam, acceptus est illi. Imitemur ergo & nos caput nostrum, & quem plus deum amare uiderimus, illum studiosius diligamus. Et hæc dicentes, non prohibemus honorare potentes, maxime cum Petrus apostolus dicat: **1. Pe. 2.** Deum timere, regem honorificate: Sed sicut illorum ue-

QQ ij

neramur potentiam, sic pauperum supplere debemus indigentiam, ut in ecclesia dei unicuique congruus honor exhibeatur. Sed quia increpatio pijs multis multum prodesse solet, postquam regulus a dño increpatus audiuit: Vade, filius tuus uiuit. Credidit homo sermoni quē dixit ei Iesus. & ibat.] Vnde fides protinus effectum consecuta est.

Iam autem eo descendente, serui occurrunt ei, & nunciauerunt, dicentes quia filius eius uiueret.] Ex eo ergo, quod superius iste regulus domino dixit. [Descende priusquam moriatur filius meus,] & hic dicitur [] a autē eo descēdente,] datur intelligi, quia Capharnaū in ualle erat sita, quæ uallis pinguis siue uilla pulcherrima interpretatur. At ille uolēs scire utrū ea hora sanitas esset reddita filio, in quā audierat a dño, Filius tuus uiuit,

Interrogauit horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquit eum febris.] Pulchre autem hora septima filius reguli sanatur, quia septem sunt dona spiritus sancti, cuius gratia & uirtute non solum remissio peccatorum, sed etiam uirtus & sanitas tribuitur, Apostolo teste qui ait: Caritas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum, qui datus est nobis. Sive certe hora septima filius reguli sanatus est, ut intelligamus quia in præsentia uita quæ per septem dies uoluitur, salutem animæ nostræ bene operando quærere debemus.

Rom.

Cognouit ergo pater quia illa hora esset, in qua dixit ei Iesus: Filius tuus uiuit, & credidit ipse, & domus eius tota.] In multis locis euangelij promptior fides gentium ad credendum ostendi

tur, quam Iudæorum, ipso domino de centurione dicente: Amen dico uobis, non inueni tantam fidem in Israel. Legimus paulo superius, eodē euangelista Iohanne narrante, qui cum mulier Samaritana audisset a domino omnia quę fecit, abiit in ciuitatem, & dixit illis omnibus: Venite & uidete hominem, qui dixit mihi omnia quęcunq; feci. Nunquid ipse est Christus? Cum uenissent ergo ad illū Samaritani, rogauerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies, & multo plures crediderunt propter sermonem eius. Et mulieri dicebant: Quia iam non propter tuam loquelam credimus, ipsi enim audiuimus, & scimus quia hic est uere saluator mūdi. Ibi enim sine ostensione miraculi tota ciuitas credidit: hic cum magnum signum ostensum esset, ipse pater tantum credidit, & domus eius tota.

Matt. 8.

Ioh. 4.

DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN, ad Philippenſes I.

FRatres, Confido in domino Iesu, quia quę cepit in uobis opus bonū, perficiet usq; in diem Christi Iesu. [Id est, Christus qui dedit nobis initium fidei & bonę conuersationis, dabit & perseuerantiam usq; in diem mortis nostrę, uel usque ad diem iudicij per successionem.

sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus uobis,] id est, iustum est mihi hoc intelligere de uobis. quia p̄ma nebitis in fide Christi: Et ideo deo gaudere, [eo quod habeam uos in corde & in uinculis meis,] id est, uestri reminiscor. [& in defensione & confirmatione euangelij socios gaudij mei,] id est, remunerationis æternę uitę. Quomodo defendebat & confirmabat euāgelium? Multis

QQ iij